

עונת-החפירות השלישית ביפו העתיקה

מאთ

י. קפלן

עונת-החפירות השלישית ביפו העתיקה נפתחה באוגוסט 1958 ונמשכה ארבעה חודשים. החפירות הtentacleו על ידי כותב הטורים האלה מטעם "מויזיאו יפו" (שבו מוכרים ממצאים החפירות של המדור הארכיאולוגי של עיריית תל-אביב—יפו), בשיתוף פעולה עם אגף העתיקות של משרד החינוך והתרבות.

החפירות נערכו בעיקר בעיקר בשתי גזרות (B ו-C). בשני צדי החפירה של שנת 1956 (להלן: שטח A) ובחלקו הדרומי של שטח-חפירה זה; ואילו בחלקו הצפוני של אותו שטח, בין חומות-הכניתה של שכבה VII (סרך תקופת הברונזה המאוחרת), בוצעו בדיקות נוספות בלבד.

סדר-השכבות, כפי שנקבע בעונת-החפירות השנייה (ידיעות, כ, עמ' 192), לא שונה, פרט לשכבה VII, שמטמעים חדשים צורפה לשכבה VII (השכבה מכילה אפוא את שרידי השער ואת חומות-הכניתה, שבמעבר היו חלק של שכבה VII).

המסקנה העיקרית, שהוסקה מהחפירות העונגה, היא, שהחפירות בוצעו עד כה בשטח של מצודת-העיר מתקופת הברונזה התיכונה ב'. בשטח זה שרדו קטעי חומות עבות מתקופת הברונזה התיכונה ב' בשיפוע העולה ממערב לכיוון דרום. בין קטיעות חומות אלה ומעליהם הוקמו, מתחילה תקופת הברונזה המאוחרת ואילך, מבנים שונים, שלא היו חבוים ברובם בצדיה החומות העתיקות של תקופת הברונזה התיכונה ב', ושנהרסו בתקופה ההלניסטית ובתקופה הערבית בת-זמננו. בני תקופות אלו העמיקו לחפור בשטח ולישרו, באופן שכמה מקומות היו מונחים השרידים ההלניסטיים או הערביים על ביצורי תקופת הברונזה התיכונה ב', ללא שיירוי שכבות נינימ.

שתי חומות-הכניתה אל העיר (מן השער פנימה), השיכרות לשכבות VII ו-VII, שבחן נערךו בעיקר בדיקות נוספות. היו את נקודת-המפתח בחפירות של העונגה השלישית. בבדיקה הנ"ל נמצא שתי אבני-רגזית ממוזות שער העיר של שכבה VII, ועליהן סימנים בכתב-חרטומים. הן נתגלו בהיותן

ニיצבות (בשימוש משנה) בפיגות של חומות-הכניתה של השכבה 7ו, בצד מערב, ונקבעו במקום זה, כנראה, לשם הגנה על פינות החומות בפני פגיעה אפשרית של מהות渺א ורכב. מסתבר, שהבונים של חומת-הכניתה של השכבה 7ו לא נתנו את דעתם על סימני הכתב המצרי, שכן האבני נמצאו מקוטעות. סימני-הכתב שמעל לאחת מהן היו מופנים כלפי פנים החומה, ואילו השניה נמצאה הפוכה על ראשה. הבדיקה העלה, ששתי האבני זו מקומות מקבילים בשתי המזוזות של שער השכבה A, והן חיכלו את חלקם הנותר של תاري המלך, שבו היה חרוט לארכן של שתי מזוזות השער. בכך הושלמו התארים על האבן הבודדת, שנתגלתה בעונת-ההפרירות של שנת 1956. בכתובות שעל שתי האבניים הצמודות ניתנו מכלול תاري של רעמסס ב': "הורוס, השור החזק, אהוב אלה האמת, מלך מצרים העלונה והתחthonה..." (כפי שיעיר, בצדך, פרופ' אולבריט בשעת ביקורו ביפן בשנת 1957, כשרה את האבן הראשונה בלבד).

עובדת נוספת הראויה לציון היא, ששער רעמסס ושני היסודות של חומות-הכניתה שלצדיו היו מונחים על שרידים של שלב קדום מתוקף הברונזה התיכונה ב', כמשמעותי הבטיסים של חומת-הכניתה אלו נשתרמו, בגובה של למעלה משני מטרים, קטעי חומות מלכניתין, שאף הן מתוקף הברונזה התיכונה ב'. מכאן ניתן אפוא להסיק, שימוש בניית השער והכניתה נפרצו מבחוץ קטעי חומות מתוקף הברונזה התיכונה ב'; ואכן, בצדה הימני של ההפרירה נתגלה בבירור קו-ההתקך של פריצה זו.

בקטע האדרומי של שטח-ההפרירה A, שהיה מרופץ לוחות-אבן, הוסרו חולות, ומתחתיים נתגלו ארבעה מפלס-יבנין מן המאות ה-15 וה-14 לפסה"ג, כשהם בנוי מלבני מתוקף הברונזה התיכונה ב'. במלס-יבנין אלה נמצאו שרידי חררס דריצבעים, שרידי קליביווא מקפריסון וכמה קליביווא ממצרים.

בגזרה הדרומית B נתגלו שרידי בניין מן התקופה הצלבנית והתקופה הערבית בתיזמננו, כשהם מונחים על שכבות חלקלקה של תקופת הברונזה התיכונה ב', המורכבות לטיירוגין מכורכר לבנבן ומאדמה כבושה חומה. בגזרה הצפונית C נתגלה, בין השאר, מעל לקטע חומה מהתקופה הכנעניית התיכונה, לוקוס של כלים מן המאה ה-15, ומעליהם שרידי יסוד של חומת-אבנים הלניסטית, שהיתה קשורה במבנה הקוזמאטי, שנתגלה בעונת-ההפרירות של שנת 1956. מזורח לקטע זה של חומה נתגלו שרידי חומה

ה לניטית אחרת, מקבילה לראשוֹנה, שאבניה נלקחו, כנראה, לבניין החומה הראשונה. כמיין נחשפו כאן שידי מגדל מן המאה הראשונה לספה"ג. בסיכון הדברים אפשר לציין, שבעקבות קביעת זמנו של שער השכבה VII להנחתה, שתתי השכבות VII ו-IV משתרעות על-פני המאה הי"ג; שריפת שער רעמסס ב' חלה, כנראה, בסוף ימיו, עם התערערותו של השלטון המצרי בארץ, ככלמה, ברבע השלישי של המאה הי"ג; ואילו שריפת השער של השכבה VII התרחשה, כנראה, כפי שכבר הזכרנו בדיון ווחשbon על הפירות העונגה השנייה, בימי רעמסס ג', בעקבות פלישתם של גויים-היהם לאגן המזרחי של הימ"ה提公.

(למאמר זה ר' לוחות י"ג—י"ד)